

கந்தர் கலிவெண்பா

குமரகுருபர சுவாமிகள் ஆக்கியது

தெளிவுரை - ஞானவெட்டியான்

கந்தர் கலிவெண்பா

கந்தர் கலிவெண்பா

முன்னுரை

சற்றேறத்தாழ முன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் நடந்தது. இந்நூல் குமர குருபர சுவாமிகளால் அருளப்பட்டது. அவர் பிறவியால் ஊமை. ஐந்தாம் அகவையில் திருச்செந்தூரில் ஊமைத்தன்மை நீங்கப்பட்டது.

அப்பொழுது அங்கு அமர்ந்த முருகனைப் போற்றிப் பாடியது. இதனுள் சைவ சித்தாந்தக் கருத்து, கந்த புராணக் கதைச் சுருக்கம் ஆகியவை அடங்கியுள்ளன. இது புகழ் மாலை வடிவாக அமைந்துள்ளது.

தெளிவுரை

ஞானவெட்டியான் - திண்டுக்கல்

இணைய தளம் - <http://siththan.com/>

மின்னஞ்சல் - njaanam@gmail.com

கந்தர் கலிவெண்பா

1	<p>பூமேவு செங்கமலப் புத்தேளுந் தேறரிய பாமேவு தெய்வப் பழமறையும் - தேமேவு நாதமும் நாதாந்த முடிவு நவைதீர்ந்த போதமுங் காணாத போதமாய் - ஆதிநடு</p>
	<p>பூமேவு செங்கமலம் என்பதை, செங்கமலப் பூமேவும் எனக் கொள்க.</p> <p>புத்தேள் = இறைவன், தெய்வம்.</p> <p>தேறு = தெளிதல்</p> <p>அரிய = இயலாத, முடியாத</p> <p>பாமேவு = செய்யுள்(பாட்டு) நடையில் பொருந்திய</p> <p>பழமறை = பண்டைத் தமிழ் வேதம்</p> <p>தே = சிவம்</p> <p>நாதமும் = நாத தத்துவமும்</p> <p>நாதாந்தம் = சிவதத்துவம்</p> <p>முடிவு = தத்துவ ஞான எல்லை</p> <p>நவை = குற்றம்</p> <p>போதம் = உயிரறிவு</p>
	<p>செந்தாமரையில் வீற்றிருக்கும் பிரமனும், ஆராய்ந்து அறிய முடியாத தெய்வத்தன்மை உடைய பாடல்கள் பொருந்திய பழமையான தமிழ் வேதமும், சிவம் நிலைபெற்ற நாத தத்துவமும், அந்தத் தத்துவத்தின் முடிவாய் உள்ள அறிவும், குற்றமற்ற (உயிர்களின்) அறிவும், காணமுடியாத பேரறிவாய் நிற்கும் (பெருமானே!)</p>

கந்தர் கலிவெண்பா

2	<p>அந்தங் கடந்தநித் தியானந்த போதமாய்ப் பந்தந் தணந்த பரஞ்சுடராய் - வந்த குறியுங் குணமுமொரு கோலமுமற் றெங்குஞ் செறியும் பரம சிவமாய் - அறிவுக்(கு)</p>
	<p>நித்தியானந்தம் = நித்திய (நிலைத்த) ஆனந்தம்</p> <p>பந்தம் = (வினைப்) பாசம்</p> <p>தணந்த = இயல்பாக நீங்கிய</p> <p>குறி = பெயர்</p> <p>கோலம் = வடிவு, அழகு, உருவம்</p> <p>அற்று = இல்லாதது</p> <p>அறிவுக்கு = உயிரின் அறிவுக்கு</p>
	<p>முதல், நடு, முடிவு ஆகியவை இல்லாத, என்றும் நிலைத்த இன்ப அறிவுடையவனே! கட்டுப்பாடு இல்லாத மேலான ஒளி மயமானவனே! அன்பருக்கு அருள் புரிய வந்த, பெயரும், குணங்களும், உருவமில்லாமல், எங்கும் பரம சிவமாய் (சீவனாய்) நிறைந்திருக்கும் மேலான மங்கலப் பொருளே!</p>

கந்தர் கலிவெண்பா

3	<p>அனாதியா யைந்தொழிற்கு மப்புறமா யன்றோ மனாதிகளுக் கெட்டா வடிவாய்த் தனா தருளின் பஞ்சவித ரூப பரசுகமாய் எவ்வுயிர்க்குந் தஞ்சமென நிற்குந் தனிப்பொருளாய் - எஞ்சாத</p>
	<p>அநா(னா)தியாய் = ஆதி, அந்தம் இல்லாததாய் ஐந்தொழில் = படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் அன்றே = ஆதியிலேயே மனாதி = மனம் முதலிய அகக் கருவிகள் தனாது = தன்னுடைய பஞ்சவித ரூபம் = அயன், அரி, அரன், மகேசன், சதாசிவன் தஞ்சம் = ஆதாரம் தனி = ஒப்பற்ற பொருள் எஞ்சாத = குறையாத</p>
	<p>அறிவினாலே எப்போது தோன்றினாய் என்று அறிய முடியாதவனே! ஐந்தொழில்களுக்கும் அப்பாற்பட்டவனே! ஆதியிலேயே, மனம், புத்தி, அகங்காரம் எனும் மூன்றிற்கும் எட்டாத திருவடிவு உடையவனே! உயிர்களின்மீது வைத்த தனது கருணையினாலேயே, பிரம்மா, மால், உருத்திரன், மகேசன், சதாசிவன் என்னும் ஐந்துவகை வடிவங்கொண்ட மேலான பேரின்பம் உடையவனே! எல்லா உயிர்களுக்கும் அடைக்கலமாய் நிற்கும் ஒப்பற்ற பரம்பொருளே! குறையாத</p>

கந்தர் கலிவெண்பா

4	<p>பூரணமாய் நித்தமாய்ப் போக்குவரவும் புணர்வுங் காரணமு மில்லாக் கதியாகித் - தாரணியில் இந்திரசா லம்புரிவோன் யாவரையுந் தான்மயக்குந் தந்திரத்திற் சாராது சார்வதுபோன் - முந்துங்</p>
	<p>போக்குவரவு = இறப்பு, பிறப்பு புணர்வு = பற்றுடைய சம்பந்தம் காரணம் = தனக்கொரு மூலம் தாரணி = உலகு இந்திரசாலம் = செப்படி வித்தை, ஜாலவித்தை தந்திரம் = வழி, உபாயம்</p>
	<p>குறைவு இல்லாத பூரணமான பொருளே! "பூரணம் என்பது உட்பொருளுக்கு உட்பொருளாம்." (உலகில் உள்ள பொருட்கள் போல்) மாற்றம் இல்லாததாய், போதல், வருதல், சேர்தல், பிரிதல் இல்லாத ஆதாரப் பொருளே!. இவ்வுலகில் இந்திரஜால வித்தை செய்பவன், எல்லோரையும் மயக்குகின்ற தந்திரத்திலே தான் மயங்காது, அதன் சார்பாய் நின்று தொழில் செய்வது போல, தனக்கு ஒரு முதற்காரணம் இல்லாமல், தானே முதற்காரணமாகச் சார்ந்து நிற்பவனே!</p>

கந்தர் கலிவெண்பா

5	<p>கருவின்றி நின்ற கருவா யருளே உருவின்றி நின்ற உருவாய்த் - திரிகரணம் ஆகவர் மிச்சை யறிவியற்றலா லிலய போக வதிகாரப் பொருளாகி - யேகத்</p>
	<p>திரிகரணம் = மனம், வாக்கு, காயம்(உடல்) ஆகவரும் = போல் அமைந்த இச்சை = விருப்பம் அறிவு = ஞானம் இயற்றல் = செயல் இலயம் = ஒடுக்கம் போகம் = பாதுகாப்புத் தொடக்கம் அதிகாரம் = விரிவு ஏகத்து = ஒன்றாய்</p>
	<p>தனக்கு ஒரு முதல் காரணம்(கருவாகிய வித்து) இல்லாமல், தானே முதற் காரணமாகச் சார்ந்து நிற்பவனே! மாயா உருவம் இல்லமல், அருளே திருமேனியாக உடையவனே! மூன்று கருவிகளாகிய விருப்பம், அறிவு, செயல் என்ற மூன்றினால், எல்லாவற்றையும் ஒடுக்கும் பொருளாகியும், பாதுகாக்கும் பொருளாகியும், உண்டாகும் பொருளாகியும் நிற்பவனே!</p>

கந்தர் கலிவெண்பா

6	<p>துருவு மருவு முருவருவு மாகிப் பருவ வடிவம் பலவாய் - இருண்மலத்துள் மோகமுறும் பல்லுயிர்க்கு முக்தியளித் தற்குமல பாகமுறவே கடைக்கண் பாலித்துத் - தேகமுறத்</p>
	<p>துருவு மருவு முருவருவு = உருவம், அருவம், அருவுருவம் பருவ வடிவம் = அடியார் மனப்பக்குவத்திற்கேற்ற திருமேனி இருள்மலம் = ஆணவ மலம் மோகம் = மயக்கம் மலபாகம் = மலங்கள் நீங்கும் நிலை(பக்குவம்) தேகமுற = உருவெடுக்கும்படி</p>
	<p>ஆதிமுதலாகிய ஒரு வடிவத்திலே நின்று, உருவம், அருவம், அருவுருவம் என மூன்று வடிவங்களாகி(அடியாருக்கு அவர்தம் மனப்பாங்குக்கு ஏற்றவாறு வெளிப்படும்) பெரிய வடிவங்கள் பலவற்றை உடையவனே! அறியாமைக்குக் காரணமான பாசத்துள் உழன்று மயக்கத்தில் முழுகியுள்ள எல்லா உயிர்களுக்கும் வீடுபேற்றைத் கொடுப்பதற்கேற்றபடி, அந்தப் பாசங்கள் நீங்கத் திருவருள் வைப்பவனே!</p>

கந்தர் கலிவெண்பா

7	<p>தந்த வருவுருவஞ் சார்ந்தவிந்து மோகினிமான் பெந்த முறவே பிணிப்பித்து - மந்திரமுதல் ஆறத்து வாவுமண்டத் தார்ந்தஅத்து வாக்களுமுற் கூறத்தகுஞ் சிமிழ்ப்பிற் கூட்டுவித்து - மாறிவரும்</p>
	<p>விந்து = சுத்த மாயை</p> <p>மோகினி = அசுத்த மாயை</p> <p>மான் = பிரபஞ்ச மாயையாம் பிரகிருதி</p> <p>பெந்தம் = பந்தம், கட்டு</p> <p>மந்திரமுதல் = மந்திரம் முதலியன</p> <p>ஆறத்துவா = ஆறு வழிகள் = மந்திரம், பதம், வர்ணம், புவனம், ததுவம், கலை</p> <p>சிமிழ்ப்பு = பிணைப்பு</p> <p>மாறிவரும் = மாறிமாறி வருகின்ற</p>
	<p>உயிர்கள் உடலெடுக்க உருவமும், உருவற்றதுமான சுத்த மாயை, அசுத்தமாயை, பிரகிருதி மாயை ஆகியற்றவற்றை உயிர்களோடு சேர்ப்பித்து, அவற்றோடு சேர்ந்த உயிர்கள் செல்லுதற்குரிய மந்திரம், பதம், வர்ணம், புவனம், ததுவம், கலை என்னும் ஆறு வழிகளையும், பதிநான்கு உலகிலுள்ள மற்ற வழிகளையும் இணைத்து மாறிமாறி வருகின்ற.....</p>

கந்தர் கலிவெண்பா

8	<p>ஈரிரண்டு தோற்றத் தெழுபிறப்புள் யோனியெண்பான் ஆரவந்த நான்கு நூறாயிரத்துள் - தீர்வரிய கன்மத்துக் கீடாய்க் கறங்குஞ் சகடமும்போற் சென்மித் துழலத் திரோதித்து - வெந்நிரய</p>
	<p>ஈரிரண்டு தோற்றம் = நான்கு வகைத் தோற்றம் (அவையாவன: முட்டை, கருப்பை, வேர்வை, வித்து)</p> <p>எழுபிறப்பு: மரம், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, பறவை, விலங்கு, மனிதர், தேவர். எண்பான் = எண்பது ஆரவந்த = பொருந்தச் சேர்ந்த யோனி = கரு வேறுபாடுகள் எண்பத்து நான்கு நூறாயிரம் = 84 இலட்சம் தீர்வரிய = அனுபவியாது தீர்க்க முடியாத கறங்கு = காற்றாடி சகடம் = வண்டிச் சக்கரம் சென்மித்து = பிறந்து உழல = திரியும்படி திரோதித்து = (இறைவனை அறியாதபடி) மறைத்து வெந்நிரயம் = கொடிய நரகம்</p>
	<p>முட்டையில் தோன்றுவது, கருப்பையில் தோன்றுவது, வேர்வையில் தோன்றுவது, வித்து, கிழங்கு ஆகியவைகளில் தோன்றுவது, ஆகிய நான்கு வகைத் தோற்றத்தையும், மேற்கூறிய எழுவகைப் பிறப்புக்களையும், எண்பத்து நான்கு இலட்சம் யோனி பேதங்களையும் அமைத்து, அவற்றுள், உயிர்கள் அவ்வவற்றின் வினைகளுக்குத் தக்கபடி பிறந்து, காற்றாடியும் வண்டிச் சக்கரமும்போல் சுழன்று அலைந்து திரிந்து - கொடிய நரகம்.....</p>

கந்தர் கலிவெண்பா

9	<p>சொர்க்காதி போகமெலாந் துய்ப்பித்துப் பக்குவத்தால் நற்காரணஞ் சிறிது நண்ணுதலும் - தர்க்கமிடும் தொன்னூற் பரசமயந் தோறுமது வதுவே நன்னூலெனத் தெரிந்து நாட்டுவித்து - முன்னூல் விரதமுத லாயபல மெய்த்தவத்தி னுண்மைச் சரியைகிரி யாயோகஞ் சார்வித் - தருள்பெருகு சாலோக சாமீப சாருபமும் புசிப்பித் தாலோகந் தன்னை யகற்றுவித்து - நால்வகையாம்</p>
	<p>சொர்க்காதி = சொர்க்கம் முதலிய , துய்ப்பித்து = அனுபவிக்கச் செய்து காரணம் = புண்ணியம் முன்னூல் = முன்னே சொல்லப்பட்ட பழமையான அருள் நூல் மெய்த்தவம் = உடலுக்குள் (உண்மையாகச்) செய்யும் தவம் உண்மைச் சரியை = மந்திர நூலில் சொல்லப்பட்ட முறை ஆலோகம் = தெளிந்த அறிவு, அகற்றுவித்து = விரிவித்து நால்வகையாம் = அருள் பதியும் முறைகள் நான்கு; அதாவது, மிக மந்தம், மந்தம், தீவிரம், மிகத்தீவிரம்</p>
	<p>கொடிய நரகம், தேவ உலகம் ஆகிய இடங்களில் அனுபவிக்கவேண்டிய வேண்டியவைகளை எல்லாம் அனுபவிக்கச் செய்துவிட்டு, பிறவா வழிக்குக் காரணமாகிய நல்லறிவை உயிர்கள் பெற்றவுடன், அவைகள் மதங்களில் கூறப்பட்ட வழிகளில் படிப்படியாகச் செல்லும்பொழுது ஒன்றோடொன்று விவாதம் செய்கின்ற பழைய நூல்களில் கூறிய அந்நிய சமயங்களில் நிற்கும்போது அச்சமயங்களின் சாற்றிறங்களே நல்ல சாற்றிறங்கள் எனத் தோன்றச் செய்து, அம்மத ஒழுக்கங்களில் நிலைபெறச் செய்து, ஆதி நூற்களில் கூறப்பட்டுள்ள விரதமிருத்தல் முதலான பல தவ நெறிகளை உண்மையாகக் கடைப்பிடித்தபின், மெய்ச் சமயமாகிய சைவ சமயத்தில் உள்ள, பணிவிடை நெறி, பூசை நெறி, யோக நெறி ஆகியவைகளில் நிற்கும்படி செய்பவனே! அவற்றின் பயனாகத் திருவருள் பெருகுவதற்கு ஏதுவாகிய பதவிகளாம் சாலோகம், சாமீபம், சாருபம், சாயுச்சியம் ஆகியவைகளை அடையும்படி செய்து நல்லறிவை விசாலப் படுத்துவோனே!</p>

கந்தர் கலிவெண்பா

10	<p>சத்தி நிபாதம் தருதற் கிருவினையும் ஒத்துவருங் கால முளவாகிப் - பெத்த மலபரி பாகம் வருமளவிற் பன்னாள் அலமருதல் கண்ணுற் றருளி - யுலவா தறிவுக் கறிவாகி யவ்வறிவுக் கெட்டா நெறியிற் செறிந்தநிலை நீங்கிப்-பிறியாக் கருணைத் திருஉருவாய்க் காசினிக்கே தோன்றிக் குருபரனென் றோர்திருப் பேர்கொண்டு - திருநோக்கால்</p>
	<p>சத்தி = அருள் நிபாதம் = வீழ்ச்சி இருவினை ஒத்தல் = பிறவிக்கு ஏதுவான நல்வினை, தீவினையில் ஒத்த வெறுப்பு மலபரிபாகம் = மலம் நீங்கும் தருணம் அலமருதல் = கவலையோடு அலைதல் உலவாது = ஓயாது அறிவுக்கு = உயிரின் அறிவுக்கு அவ்வறிவு = உயிரறிவு பிறியா = நீங்கா காசினிக்கே = உலகில் குருபரன் = மேலான குரு திருநோக்கு = அருள் பார்வை</p>
	<p>திருவருள் விரைவாகப் பதிவதற்குரிய மிக மெது, மெது, தீவிரம், தீவிரமிகுதி எனும் 4 வகைப் பக்குவங்கள் ஏற்படுவதற்கு, நல்வினைப் பயன், தீவினைப் பயன் என்ற இரண்டிலும் ஒத்த வெறுப்பு வருகின்ற காலம் தோன்றி, பாசம் நழுவும் பருவத்தில், தவம் செய்த உயிர்கள் பல நாள் திருவருளைப் பெறுதற்கு வருந்துதலைப் பார்த்து, எப்போதும் அவ்வுயிர்களின் அறிவை விளக்கும் பேரறிவானனே! உயிர்களின் அறிவுக்கெட்டாது, முறையாக எவ்விடத்தும் பரந்து நிறைந்து இருப்பவனே! அந்த மேலான நிலை நின்று, பிரிந்து அருட்திரு மேனி கொண்டு இவ்வுலகில் தோன்றிக் குருபரன் என்னும் பெயரைத் தரித்துக் கொண்டு, திருவருட் பார்வையால், முன் செய்த வினைகளைத் தொலைப்பவனே!</p>

கந்தர் கலிவெண்பா

11	<p>ஊழ்வி னையைப்போக்கி யுடலறுபத் தெட்டுநிலம் ஏழும்அத்து வாக்கள் இருமூன்றும் - பாழாக ஆணவ மான படலங் கிழித்தறிவிற் காணரிய மெய்ஞ்ஞானக் கண்காட்டிப் - பூணும் அடிஞானத் தாற்பொருளு மான்மாவும் காட்டிக் கடியார் புவனமுற்றும் காட்டி - முடியாது தேக்குபர மானந்தத் தெள்ளமுத மாகிஎங்கும் நீக்கமற நின்ற நிலைகாட்டிப் - போக்கும்</p>
	<p>ஊழ்வினை = முன்வினை உடல் 68 = வெளியுடம்பில் உள்ள கருவிகள் 60, நுண்ணுடம்பில் உள்ள கருவிகள் 8 ஆக 68. நிலம் ஏழு = ஆறாதரமும், ஆகாயமும் (சூக்கும ஆதரம் சேர்த்து ஏழாதாரம் என்போரும் உளர்) ஆணவம் = அறியாமை விளவிக்கும் மலம் படலம் = மறைக்கும் திரை, மறைப்பு நோய் காணரிய = காணமுடியாத , மெய்ஞானக்கண் = பதி ஞான ஒளி அடிஞானம் = இறையின் திருவடிகளை அறியும் அறிவால் பொருள் = கடவுள் , ஆன்மா = உயிர், கடியார் = காவல் பொருந்திய முடியாது = அழியாது , தேக்கு = நிறைந்த , போக்கு = இறப்பு</p>
	<p>உயிர்களின் வெளியுடம்பில் உள்ள கருவிகள் அறுபதையும், உள்ளுடம்பில் உள்ள கருவிகள் எட்டையும், மூலம் - மூலாதாரம், கொப்பூழ் -சுவாதிட்டானம், மேல்வயிறு - மணிபூரகம், நெஞ்சம் - அநாகதம், மிடறு - விசுத்தம்(விசுத்தி), புருவநடு - ஆக்ஞேயம், ஆகிய ஆறு ஆதாரங்களையும், அதற்குமேல் உள்ள சூனிய ஆகாயம் ஒன்றையும், மந்திர முதலிய ஆறு வழிகளையும் ஒழியும்படி செய்பவனே! அறியாமைப் பாசமாகிய திரையை நீக்கி, உயிரின் அறிவால் காணமுடியாத கடவுளை அறியக்கூடிய ஞானக் கண்ணைக் கொடுத்து, இறைவனின் திருவடியையே (கண்களை) பற்றிக் கிடப்பதால் அறியக்கூடிய மெய்ப் பொருளையும், உயிர்த் தன்மையையும் அறிவித்து, தனது காவல் அமைந்த உலகு முழுவதும் காண்பித்து, எல்லை இல்லாது எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் பேரின்பமான சுத்தமான அமிர்தமாய் உள்ள தமது தன்மையையுங் காட்டி, இறத்தல்.....</p>

கந்தர் கலிவெண்பா

12	<p>வரவு நினைப்பு மறப்பும் பகலும் இரவுங் கடந்துலவா வின்ப - மருவுவித்துக் கன்மமலத் தார்க்குமலர்க் கண்மூன்றுந் தாழ்சடையும் வன்மமுவு மானுமுடன் மால்விடைமேல் - மின்னிடத்துப் பூத்த பவளப் பொருப்பொன்று வெள்ளிவெற்பில் வாய்த்தனைய தெய்வ வடிவாகி - மூத்த கருமமலக் கட்டறுத்துக் கண்ணருள் செய்துண்ணின் றொருமலத்தார்க் கின்ப முதவிப் - பெருகியெழு</p>
	<p>வரவு = பிறப்பு , கடந்து = கடந்த, அப்பாற்பட்ட, உலவா = நீங்காத, வற்றாத மருவுவித்து = சேர்ப்பித்து கன்மமலத்தார் = ஆணவத்தோடு வினைப்பாசம் மாத்திரம் உடையவர்கள் மின்னிடத்துப் பூத்த = மின் போன்ற உமை இடத்து = இடப்புறத்தே, பூத்த = தோன்றிய, பொருப்பு = வெற்பு = மலை மூத்த = பழமையாக உள்ள, மூத்த மலம் = ஆணவம் கரும மலம் = வினை, கண் = ஞானம் உண்ணின்று = புறத்தே தோன்றாமல் உயிரின் அறிவிலே விளங்கி ஒரு மலத்தார் = ஆணவ மலத்தை மட்டும் உடையோர் இன்பம் = பேரின்பம்</p>
	<p>இறத்தல், பிறத்தல், நினைத்தல், மறத்தல், பகல், இரவு என்ற வேறுபாடுகளைக் கடந்ததாயுள்ள அழியாத பேரின்பத்தைப் பொருந்தச் செய்பவனே! அறியாமைக்கும், வினைக்கும் காரணமான பாசம் உடையவர்களுக்குத் தாமரை போன்ற மூன்று கண்களும்(சூரிய, சந்திர, அக்கினி கலகளும்), நீண்ட சடையும் திருக்கையில் தரித்த வலிமை மிக்க தண்டும் மானும் உடையவனாய் இடப்புறத்தே உள்ள மின்னலோடு வெள்ளிமலைமேல் பவளமலை தங்கினாற்போல, பெரிய வெள்ளைக் காளைமேல், இடப்புறத்தே அம்மை உமையோடு சிவந்த தெய்வத் திருமேனியோடு எழுந்தருளி, கரும பாசக் கட்டை ஒழித்து ஞானத்தைக் கொடுத்து அருள்பவனே! அறியாமைப் பாசம் உடையவர்களுக்கு அவர்கள் உள்ளத்திலே தோன்றி நின்று இன்பத்தைக் கொடுத்து, உடல் எடாத நிலை, உடல்நிலை, உடல் நீங்கிய நிலை ஆகிய மூன்று நிலைகளையும் கடக்கச் செய்து முத்தி பெற்றவர்களோடு சேர்த்து உயர்ந்த மேலான முத்தியை அடையச் செய்பவனே!</p>

கந்தர் கலிவெண்பா

13	<p>மூன்றவத்தையுங் கழற்றி முத்தருடனே யிருத்தி ஆன்றபர முத்தி யடைவித்துத் - தோன்றவரும் யானெனதென் றற்ற இடமே திருவடியா மோனபரா னந்த முடியாக - ஞானம் திருவுருவா இச்சை செயலறிவு கண்ணா அருளதுவே செங்கை யலரா - இருநிலமே சந்நிதியா நிற்குந் தனிச்சுடரே யெவ்வயிர்க்கும் பின்னமற நின்ற பெருமானே - மின்னுருவம்</p>
	<p>மூன்றவத்தை = மூன்று அவத்தை (கேவலாவத்தை, சகலாவத்தை, சுந்தாவத்தை) இவைகளை ஆணவ மாத்திரங் கலந்த உடல் இல்லா நிலை, உடலோடு கூடிய நிலை, உடலில் தூய அறிவுநிலை என்பர். முத்தர் = வீடுபேறு அடைந்தவர் ஆன்ற = உயர்ந்த யான் எனது = செருக்கு உருவா = உருவாக கண்ணா = முக்கண்ணாக சந்நிதியா = சந்நிதியாக பின்னமற = வேறு வேறாகப் பிரிக்கப் படாமல் கலந்து, வேற்றுமை நீங்க</p>
	<p>பிறவிக்குக் காரணமாகிய யான் என்ற செருக்கும், என்னுடையதென்ற ஆசையும் ஒழிந்த இடமே திருவடியாகவும், மவுனமாய் அநுபவிக்கக் கூடிய மேலான இன்பமே திருமுடியாகவும், இறை ஞானமே திருமேனியாகவும், விருப்பம், செயல், அறிவு என்ற மூன்றுமே முக்கண்ணாகவும், கருணையே செந்தாமரை போன்ற திருக் கரங்களாகவும், உலகே தனது சந்நிதானமாகவுங் கொண்டு நிலைபெற்ற, ஒப்பற்ற ஒளியானவனே! எல்லா உயிர்களிலும் கலந்து வேற்றுமை அறியாதபடி நிற்கும் பெரியோனே! மின்னுகின்ற வடிவத்தை உடையதாய்...</p>

கந்தர் கலிவெண்பா

14	<p>தோய்ந்த நவரத்னச் சுடர்மணியாற் செய்தபைம் பொன் வாய்ந்த கிரண மணிமுடியும் - தேய்ந்த பிறைத் துண்டமிரு மூன்றுநிரை தோன்றப் பதித்தனைய புண்டரம் பூத்தநுதற் பொட்டழகும் - விண்ட பருவமலர்ப் புண்டரிகம் பன்னிரண்டு பூத்தாங்(கு) அருள்பொழியுங் கண்மலர் ஈராறும் - பருதி பலவு மெழுந்துசுடர் பாலித்தாற் போலக் குலவு மகரக் குழையும் - நிலவுமிழும்</p>
	<p>தேய்ந்த பிறை = குறந்த பிறை(நிலா) துண்டம் = துண்டு, பிளவு நிரை = வரிசை புண்டரம் = கோடு பதித்தது போன்ற நுதல் புண்டரம் பூத்த நுதல் எனக் கொள்க. விண்ட = விரிந்த பருவ மலர் = நாள் மலர் புண்டரிகம் = தாமரை பருதி = சூரியன் சுடர் பாலித்தல் = ஒளி வீசுதல் குலவும் = அசையும் நிலவு = ஒளி குழை = குண்டலம்</p>
	<p>ஒன்பது வகை இரத்தினங்களில் ஒளி மிகுந்த மணிகள் பதித்துச் செய்யப்பட்டதாய்ப் பசும் பொன்னாலாகிய கதிர் வீசுகின்ற இரத்தினக் கிரீடமும், (கலைகள்) தேய்ந்தபடியால் பிறையாக விளங்கும் ஆறு சந்திரர்களை வரிசையாக வைத்தாற்போன்ற ஆறு நெற்றிகளும், திருநீற்றுக் குறிகள் இடப்பெற்ற அவைகளில் தாமரைப்பூ பூத்தாற்போல விளங்குவதாய்த் திருவருள் பொழிகின்ற திருக்கண்கள் பன்னிரண்டும், பல சூரியர்கள் தோன்றிக் கதிர் வீசினாற்போல அசையும் மகர குண்டலங்களும், நிலவுபோல் ஒளி வீசும்...</p>

கந்தர் கலிவெண்பா

15	<p>புன்முருவல் பூத்தலர்ந்த பூங்குமுதச் செவ்வாயும் சென்மவிடாய் தீர்க்குந் திருமொழியும் - வின்மலிதோள் வெவ்வசுரர் போற்றிசைக்கும் வெஞ்ஞானைத் தடிந்து தெவ்வருயிர் சிந்துந் திருமுகமும் - எவ்வயிர்க்கும் ஊழ்வினையை மாற்றி யுலவாத பேரின்ப வாழ்வுதருஞ் செய்ய மலர்முகமும் - சூழ்வோர் வடிக்கும் பழமறைகள் ஆகமங்கள் யாவும் முடிக்கும் கமல முகமும் - விடுத்தகலாப்</p>
	<p>விடாய் = தாகம் மலி = பொருந்திய வில்மலி = ஒளி நிறைந்த தடிந்து = கொன்று தெவ்வர் = பகைவர் ஊழ்வினை = முன்னர் செய்த வினை மாற்றி = ஒழித்து உலவாத = அழியாத வடிக்கும் = கற்றுத் தெளியும் முடிக்கும் = ஐயம் தவிர்த்து முற்றுப் பெறுவிக்கும் விடுத்தகலா = விட்டு நீங்காத</p>
	<p>பற்களில் புன்சிரிப்பு விளங்கப்பெற்ற அழகிய செவ்வல்லி மலர் போன்ற சிவந்த இதழுடைய வாயும், பிறவித் தாகத்தைத் நீக்கும் குளிர்ந்த திருவாக்கும், கொடிய வில் பொருந்திய தோளை உடைய அசுரர்கள் வணங்கிப் புகழுகின்ற கொடிய சூரபதுமனைக் கொன்று பகைவரின் உயிரைப் போக்கும் வீரமிக்க திருமுகமும், எல்லா உயிர்களுக்கும் முன் செய்த வினையை ஒழித்து அழியாத பேரின்ப வாழ்வைத் தருகின்ற சிவந்த தாமரை போன்ற திருமுகமும், ஆராய்ச்சி செய்து பழைய வேதம், ஆகமம் ஆகிய அருள் நூல்களைப் படிக்கின்றவர்கள் அவைகளில் தேர்ச்சி பெற்று ஆராய்ச்சி முற்றுப்பெறச் செய்யும் தாமரை போன்ற திருமுகமும், உயிர்களை விட்டு நீங்காத.....</p>

கந்தர் கலிவெண்பா

16	<p>பாச விருள்துரந்து பல்கதிரிற் சோதிவிடும் வாச மலர்வதன மண்டலமும் - நேசமுடன் போகமுறும் வள்ளிக்கும் புத்தேளிர் பூங்கொடிக்கும் மோக மளிக்கு முகமதியும் - தாகமுடன் வந்தடியிற் சேர்ந்தோர் மகிழ வரம்பலவும் தந்தருளுந் தெய்வமுகத் தாமரையும் - கொந்தவிழ்ந்த வேரிக் கடம்பும் விரைக்குரவும் பூத்தலர்ந்த பாரப் புயசயிலம் பன்னிரண்டும் - ஆரமுதம்</p>
	<p>பாச இருள் - கட்டாகிய ஆணவம் துரந்து - துரத்தி கதிரில் - கதிர் போல புத்தேளிர் பூங்கொடி - தெய்வயானை அம்மை தாகமுடன் - விரும்பியதை அடையும் அவாவுடன் கொந்து - பூங்கொத்து அவிழ்ந்த - விரிந்த வேரி - தேன் கடம்பு - கடப்பம்பூ விரை - வாசனை குரவு - குராமலர் சயிலம் - மலை பாரம் - பெருமை</p>
	<p>பாசமாகிய இருளை ஓட்டிப் பல ஒளிக்கதிர்கள் வீசும், வாசனைப் பூப்போன்ற வட்டமான திருமுகமும், அன்புசெய்து தன்னை அனுபவிக்க விரும்பும் வள்ளியம்மைக்கும், தெய்வயானை அம்மைக்கும் ஆசை ஊட்டுகின்ற சந்திரன் போன்ற திருமுகமும், திருவருளைப் பெறும் ஆசையுடன் தனது திருவடியில் வந்து சரணடைந்தவர்கள் மகிழும்படியாகப் பல வரங்களும் கொடுத்து அருளும் தெய்வத் தன்மை உடைய தாமரை போன்ற ஆறு திருமுகங்களும், விரிந்த பூங்கொத்துக்களை உடைய தேன் நிறைந்துள்ள கடப்பம் பூவும், வாசனை உடைய குரா மலரும் பொருந்தி விளங்குகின்ற பெரிய மலை போன்ற பன்னிரண்டு தோள்களும் உடைய பெருமானே!</p>

கந்தர் கலிவெண்பா

17	<p>தேவர்க் குதவும் திருக்கரமுஞ் சூர்மகளிர் வேமக் குழைந்தணைந்த மென்கரமும் - ஓவாது மாரி பொழிந்த மலர்க்கரமும் பூந்தொடையல் சேர வணிந்த திருக்கரமும் - மார்பகத்தில் வைத்த கரதலமும் வாமமருங் கிற்கரமும் உய்த்த குறங்கி லொருகரமும் - மொய்த்த சிறுதுடிசேர் கையுமணி சேர்ந்ததடங் கையும் கறுவுசம ரங்குசஞ்சேர் கையும் - தெறுபோர்</p>
	<p>கரம் - கை சூர்மகளிர் - அஞ்சத்தக்க தெய்வப் பெண்கள் தொடையல் - மாலை வாமமருங்கு - இடப்பக்கம் குறங்கு - துடை மொய்த்த - நெருங்கிய தொடி - வீரவளை கறுவு - சினத்தைக் காட்டும் சமர் - போர் தெறு - அழிக்கின்ற</p>
	<p>கிடைத்தற்கு அரிய அமுதத்தைத் தேவர்களுக்கு கொடுக்கின்ற திருக்கையும், தேவ மங்கையர் விரும்பித் தழுவ அவர்களை அணைத்த திருக்கையும், குறைவில்லாது மழை பொழியச்செய்த தாமரை போன்ற திருக்கையும், பூமாலை திருமேனியில் பொருந்தும்படி அமைந்த திருக்கையும், தனது திருமார்பின் மீது வைத்துக்கொண்டிருக்கும் திருக்கையும், இடுப்பின் பக்கம் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் திருக்கையும், தொடைமீது வைத்துள்ள திருக்கையும், நெருங்கின் வீர வளைகள் அணிந்த திருக்கையும், இரத்தினங்கள் பொருத்திய அணிகலன் அணிந்த திருக்கையும், சினம் மிகுந்து செய்யும் போரில்.....</p>

கந்தர் கலிவெண்பா

18	<p>அதிர்கே டகஞ்சுழற்று மங்கைத் தலமும் கதிர்வாள் விதிர்க்கும் கரமு - முதிராத கும்பமுலைச் செவ்வாய்க் கொடியிடையார் வேட்டணைந்த அம்பொன் மணிப்பூண் அகன்மார்பும் - பைம்பொற் புரிநூலுங் கண்டிகையும் பூம்பட் டுடையும் அரைஞாணுங் கச்சையழகும் - திருவரையும் நாதக் கழலு நகுமணிப்பொற் கிண்கிணியும் பாதத் தணிந்த பரிபுரமும் - சோதி</p>
	<p>விதிர்க்கும் - அசைக்கும் கொடியிடை - கொடி போல் மெலிந்த இடை வேட்டு - விரும்பி பொற்புரிநூல் - பொன்னால் செய்யப்பட்ட முப்புரி நூல் பூம்பட்டு - பூவேலை செய்யப்பட்ட அழகிய பட்டு கண்டிகை - உருத்திராக மாலை, பதக்கம் கச்சை - இடையில் அணியும் துண்டு நாதக் கழல் - ஒலிமிக்க வீரத் தண்டை நகுமணி - விளங்கும் இரத்தினம் பரிபுரம் - சிலம்பு</p>
	<p>போரில் எடுத்த துரட்டி உடைய திருக்கையும், பகைவரை அழிக்கின்ற போரில் அதிர்ச்சி உண்டாக்கக் கூடிய கேடையம் சுழற்றும் திருக்கையும், ஒளி வீசுகின்ற வாளினை வீசும் திருக்கையும், ஆகிய பன்னிரண்டு திருக்கைகளை உடைய பெருமானே! முதுமை அடையாது இளமைத் தன்மையுடைய கும்பம் போன்ற மார்க்கங்களையும் சிவந்த வாயையும் கொடி இடையும் உடைய மாதர்கள் அன்பால் தழுவிய அழகிய பொன் அணிகள் அணிந்த பரந்த மார்பும், பசும் பொன்னால் ஆகிய முப்புரி நூலும், உருத்திராக்க மாலையும், பூவேலை செய்யப்பட்ட அழகிய பட்டு ஆடையும் அரை ஞாணும் அரைக் கச்சையும் அணிந்த இடுப்பும், ஒலி உடைய வீரக் கழலும் விளங்குகின்ற இரத்தினங்கள் பதித்த பொன் கிண்கிணிச் சரமும் சிலம்பும் அணிந்த கால்களும்.....</p>

கந்தர் கலிவெண்பா

19	<p>இளம்பருதி நூறா யிரங்கோடி போல வளந்தருதெய் வீக வடிவும் - உளந்தனிற்கண்(டு) ஆதரிப்போர்க் காருயிரா யன்பரகத் தாமரையின் மீதிருக்கும் தெய்வ விளக்கொளியே - ஓதியவைந்து ஓங்காரத் துள்ளொளிக்கும் உள்ளொளியா யைந்தொழிற்கும் நீங்காத பேருருவாய் நின்றோனே - தாங்கரிய மந்திரமே சோரியா வான்பதமே மாமுடியாத் தொந்தமுறும் வன்னமே தொக்காகப் - பந்தனையால்</p>
	<p>பருதி - சூரியன் , ஆதரிப்போர் - விரும்பும் அன்பர் அகத்தாமரை - இஅதயத் தாமரை , மீது - ஆகாயத்தில் ஓதியவைந்து - அகரம், உகரம், மகரம், விந்து, நாதம் ஆகிய ஐந்தும் மந்திரம் - மனத் திறன், சோரி - இரத்தம் , வான் - பெரிய பதம் - அடி ,முடியா - முடியாக, தொந்தம் - தொடர்பு வன்னம் - எழுத்து வழி , தொக்கு - தோல், பந்தனை - அமைப்பு</p>
	<p>நூறாயிரம் கோடி இளஞ்சூரியன் வீசும் ஒளிகொண்ட தெய்வத் தன்மை உடைய திருவடிவும், நெஞ்சிலே நினைந்து காணப்பெற்று அன்பு செலுத்துவோருக்கு அரிய உயிராக அவர்களின் உள்ளத் தாமரையில் வீற்றுள்ள தெய்வத் தன்மை பொருந்திய விளக்கொளி போன்றவனே! அகரம், உகரம், விந்து, நாதம் ஆகியவைகளால் ஆகிய ஓங்கார தத்துவத்தில் விளங்கும் ஒளிக்கு உள்ளீடாகக் காணப்படும் அறிவு ஒளியாய், படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் எனும் ஐந்தொழிலுக்கும் உரிய பிரமன், திருமால், உருத்திரன், மகேசுவரன், சதாசிவன் என்னும் ஐந்து பெரிய உருவெடுத்து நின்றவனே! தாங்கமுடியாத வலிமையுடைய மந்திரங்களே இரத்தமாகவும், பெருமையுடைய பதங்களே தலையாகவும், பதங்களாகத் தொகுக்கப்படுவதற்குரிய எழுத்துக்களே தோலாகவும், அமைப்பால்.....</p>

கந்தர் கலிவெண்பா

20	<p>ஒத்த புவனத் துருவே யுரோமமாத் தத்துவங்க ளேசத்த தாதுவாய் - வைத்த கலையே யவயவமாக் காட்டுமத்து வாவின் நிலையே வடிவமா நின்றோய் - பலகோடி அண்டமுருவாகி அங்கஞ் சராசரமாய்க் கண்டசத்தி மூன்றுட் கரணமாய்த் - தொண்டுபடும் ஆவிப்புலனுக் கறிவளிப்ப ஐந்தொழிலும் ஏவித் தனிநடத்தும் எங்கோவே - மேவ</p>
	<p>சத்த - ஏழு தாது - இரத்தம், ஊன், மச்சை, மேதை, எலும்பு ஆகியன கலை - நிவர்த்தி, பிரதிட்டை, வித்தை, சாந்தி, சாந்தியாதீதை ஆகியன காட்டும் - ஈண்டு குறிக்கப்பட்ட அண்டம் - திருமேனி , சரம் - நடக்கும் பொருள் அசரம் - நிற்கும் பொருள் , சராசரம் - நிற்கும் பொருள், நடக்கும் பொருள் அங்கம் - உறுப்பு சத்தி மூன்று - இச்சை, கிரியை, ஞானம் உட்கரணம் - அந்தக்கரணம், அகக் கருவி தொண்டுபடும் - அடிமையாய் நிற்கும் ஆவிப்புலன் - உயிரின் அறிவு அறிவளிப்ப - அறிவிக்க</p>
	<p>அண்டங்கள் சமைக்கப்பட்டுள்ளதில் ஒத்த புவனங்கள் உருவமாகவும், தத்துவங்களே இரத்தம், ஊன், மச்சை, மேதை, எலும்பு ஆகிய உடலின் சத்துப் பகுதிகளாகவும், கலைகளே இவைகளெல்லாம் வைக்கப்பட்டுள்ள அங்கங்களாகவும், இவையெல்லாம் சேர்ந்த நிலையே திரு உருவாகவும் கொண்டு நின்றவனே! பலகோடி அண்டங்கள் தன் வடிவங்களாகவும் அவற்றில் உள்ள அசையும் அசையாப் பொருட்கள் அனைத்தும் உறுப்புக்களாகவும், விருப்பம், அறிவு, தொழில் என்ற மூன்று சத்திகளும் உட்கருவிகளாகவும் கொண்டு, தனக்கு அடிமை செய்தற்குரிய ஐந்து தொழிலையும் தனது ஆணையால் செய்விக்கின்ற எங்கள் தலைவனே!</p>

கந்தர் கலிவெண்பா

21	<p>வரும்அட்ட மூர்த்தமாம் வாழ்வேமெய்ஞ் ஞானம் தருமட்ட யோகத் தவமே - பருவத்(து) அகலாத பேரன் படைந்தோ ரகத்துட் புகலாகு மின்பப் பொருப்பும் - சுகலளிதப் பேரின்ப வெள்ளப் பெருக்காறு மீதானந் தேரின்ப நல்குந்திருநாடும் - பாரின்பம் எல்லாங் கடந்த இருநிலத்துட் போக்குவர(வு) அல்லா துயர்ந்த அணிநகரும் - தொல்லுலகில்</p>
	<p>அட்டமூர்த்தம் = எட்டு வடிவம் எட்டு வடிவம் = நிலம், நீர், தீ, காற்று, வான், சூரியன், சந்திரன், உயிர் அட்ட யோகம் = எட்டு வகை யோக முறைகள், மூச்சுப்பயிற்சி புகல் = ஆதரவு பொருப்பு = மலை லளிதம் = எளிதாகிய தன்மை, அழகு மீதானம் = மேலிடம் (தத்துவங்களுக்கெல்லாம் மேலாகிய நிலை) போக்குவரவு = பிறப்பு இறப்பு அணிநகர் = அழகிய நிலை (இறையின்பம் தலைப்படும் உயர் நிலை)</p>
	<p>தான் பொருந்தியதனால் தனக்கு வடிவமாகும் நிலம், நீர், தீ, காற்று, வான், சூரியன், சந்திரன், உயிர் எனும் எட்டு திருமேனியோடு வாழும் பெம்மானே! மெய்யான(உண்மையான) ஞானத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய எட்டு வகை யோகங்களால் பெறக்கூடிய தவப்பொருளே! பக்குவம் கிட்டும்போது இறைவனை நீங்காத பேரன்பினால் வழிபடுவோர்தம் உள்ளத்தை இடமாகக் கொண்ட பேரின்பமாகிய மலையும், கெடுதியில்லா பேரழகு வாய்ந்த இறைவனின் திருவுருவக் காட்சியில் எழும் பேரின்பப் பெருக்காகிய ஆறும், தத்துவங்கள் எல்லாம் கடந்த பரவெளியாகிய ஆராய்ந்து பெறக்கூடிய இன்பத்தைக் கொடுக்கும் அழகிய நாடும், உலகியல் இன்பங்கள் எல்லாவற்றையும் கடந்த மேலான வீடுபேறுலகில் பிறப்பு இறப்பு அற்ற நிலையாகிய அழகிய அரச நகரமும், பழமையாகிய உலகில்.....</p>

கந்தர் கலிவெண்பா

22	<p>ஈறு முதலும்அகன் றெங்குநிறைந்(து) ஐந்தெழுத்தைக் கூறி நடாத்தும் குரகதமும் - ஏறுமதம் தோய்ந்து களித்தோர் துதிக்கையினாற் பஞ்சமலம் காய்ந்த சிவஞானக் கடாக்களிறும் - வாய்ந்தசிவ பூரணத்துட் பூரணமாம் போதம் புதுமலரா நாரகத்துட் கட்டு நறுந்தொடையும் - காரணத்துள் ஐந்தொழிலு மோவாதளித்துயர்ந்த வான்கொடியும் வந்தநவ நாதமணி முரசும் - சந்ததமும்</p>
	<p>குரகதம் = குதிரை , ஏறுமதம் = உயர்ந்த சமயம் களித்தோர் = மகிழ்ந்தவர்கள் , துதிக்கையினால் = வாழ்த்துவதால் பஞ்ச மலம் = ஆணவம், வினை, மாயை, திரோதாயி(மறைப்பு), மாயேயம்(மாயாவுலகம்) காய்ந்த = ஒழித்த , சுடாக் களிறு = மதயானை பூரணமாம் = முற்றறிவாகிய , மலரா = பூவாக , நார் = அன்பு தொடை = மாலை காரணத்துள் = காரியப்படுவதற்கு முற்பட்ட நிலையில் வான்கொடி = பெரியகொடி, பரமாகாயமாகிய கொடி நவ நாத = புது ஒலியுள்ள, புதுமை பயக்கும் நாத தத்துவம் மணி = அழகிய முரசும் = நாத தத்துவமாகிய முரசும்</p>
	<p>முதலும் முடிவும் இல்லாது, எங்கும் நிறைந்த இறைவன் ஐந்தெழுத்து மந்திரமாகிய சொல்லால் செலுத்தக்கூடிய குதிரையும், உயர்ந்த சமய நெறியில் ஒழுகி மகிழ்ச்சியடைந்த அன்பர்களுடைய வாழ்த்துக்களாம் தும்பிக்கையினால் ஆணவம், வினை, மாயை, திரோதாயி(மறைப்பு), மாயேயம்(மாயாவுலகம்) ஆகிய ஐந்து பாசங்களையும் தொலைத்த சிவஞானமாகிய மத யானையும், எல்லாம் அறியும் அறிவுக்கும் அறிவாகிய புது மலரை உள்ள அன்பென்னும் நாரினால் கட்டிய பூமாலையும் (வெளிப்படையான பஞ்ச கிருத்தியத்திற்குக்) காரணமான ஐந்தொழிலையும் எப்போதும் செய்வதற்கு ஏதுவாகிய சத்தியாகிய பெரிய கொடியும், எப்போதும் புதுமையாயுள்ள ஓங்காரமாகிய அழகிய முரசும்</p>

கந்தர் கலிவெண்பா

23	<p>நீக்கமின்றியாடி நிழலசைப்பான் போற்புவனம் ஆக்கி யசைத்தருளு மாணையும் - தேக்கமழ்ந்து வீசும் பனுவல் விபுதர் தனித்தனியே பேசுந் தசாங்கமெனப் பெற்றோனே - தேசுதிகழ் பூங்கயிலை வெற்பிற் புனைமலர்ப்பூங் கோதையிடப் பாங்குறையு முக்கட் பரஞ்சோதி - யாங்கொருநாள் வெந்தகுவர்க்கு ஆற்றாத விண்ணோர் முறைக்கிரங்கி ஐந்து முகத்தோடு அதோமுகமும் - தந்து</p>
	<p>நீக்கமின்றி = சார்ந்து நின்ற , ஆடி = கண்ணாடி நிழலசைப்பான்போல் = நிழலைக் காட்டுவது போல ஆணை = அதிகார சக்தி, கட்டளை தேக்கமழ்ந்து = தேன் பரிமளித்து , பனுவல் = பாட்டு, நூல் விபுதர் = தேவர் , தேசு = ஒளி தசாங்கம் = பத்து உறுப்பு(அரசர்க்கு உரியன = மலை, ஆறு, நாடு, நகர், குதிரை, யானை, தார், கொடி, முரசு, ஆணை) கோதை = மாலையுடைய உமை , இடப்பாங்கு = இடது புறம் தகுவர் = அசுரர் , முறை = முறையீடு , அதோமுகம் = உள்முகம்</p>
	<p>எப்போதும் தான் அசையாமல், கண்ணாடியில் ஒரு பொருளின் நிழலை அசைத்துக் காட்டுவது போல, உலகை உண்டாக்கி அதை நடத்தும் திருவருளாகிய ஆட்சியும், பத்து அரச அங்கமாக உடையோய் எனத் தெய்வத் தன்மை பொருந்திய பாடல்களில் தேவர்கள் ஒவ்வோர் உறுப்பையுந் தனித்தனியே புகழ்ந்து பேசப்பெற்ற பெரியோனே! ஒளி விளங்குகின்ற அழகிய கயிலைமீது, அழகிய மலர்மாலை போன்ற(உடைய) உமையம்மையை இடது புறத்திலே உடைய மூன்று திருக்கண்களையுடைய மேலாகிய பேரொளிப் பெருமான் வீற்றிருக்கும்போது, கொடிய அசுரர்கள் இழைக்கும் துன்பத்தைத் தாங்காது தம்மிடம் வந்து ஓலமிட்ட தேவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிரங்கித் தம் ஐந்து திருமுகங்களோடு கீழே நோக்கிய உள் முகமுஞ் சேர்ந்து ஆறு திருமுகங்கள் உடையவராகி.....</p>

கந்தர் கலிவெண்பா

24	<p>திருமுகங்க ளாறாகிச் செந்தழற்கண் ஆறும் ஒருமுகமாய்த்தீப் பொறியா றுய்ப்ப - விரிபுவனம் எங்கும் பரக்க இமையோர்கண் டஞ்சுதலும் பொங்கு தழற்பிழம்பைப் பொற்கரத்தால் - அங்கண் எடுத்தமைத்து வாயுவைக்கொண் டேகுதியென் றெம்மான் கொடுத்தளிப்ப மெல்லக் கொடுபோய் - அடுத்ததொரு பூதத் தலைவகொடு போதியெனத் தீக்கடவுள் சீதப் பகீரதிக் கே சென்றுய்ப்பப் - போதொருசற்(று)</p>
	<p>செந்தழற்கண் = சிவந்த அக்கினி தேவனிடத்தே உய்ப்ப = செலுத்த அடுத்ததொரு பூதம் = வாயுவுக்கு அடுத்த பூதமாம் தீ அதன் தலைவன் = தீக்கடவுள் கொடுபோதி = கொண்டு போவாய் பகீரதி = பகீரதனால் கொண்டுவரப்பட்ட கங்கை உய்ப்ப = செலுத்த போது = பொழுது ஒரு சற்று = சிறிது</p>
	<p>சிவந்த அனல் போன்ற ஆறு திருக்கண்களிலிருந்தும் ஒரே வழியாக ஆறு நெருப்புப் பொறிகளை வெளிவிடவே, அந்தப் பொறிகள் விரிந்த உலகமெங்கும் செல்லுவதைப் பார்த்துத் தேவர்கள் அஞ்சியபடியால், தம் அழகிய திருக்கைகளால், அவற்றை எடுத்துச் சேர்த்துக் காற்று தெய்வத்திடம் தந்து, "நீ இவற்றை எடுத்துக்கொண்டு போ" என்றவுடன், வாயு பகவான் அவற்றை எடுத்துக்கொண்டு போய், ஐம்பூதங்களில் தனக்கு அடுத்த பூதத்துக்கு அதிபதியாம் அக்கினியிடம் கொடுக்க, அவன் அவைகளைக் குளிர்ச்சி மிக்க கங்கையிடம் சேர்க்கவும்.....</p>

கந்தர் கலிவெண்பா

25	<p>அன்னவளும் கொண்டமைதற் காற்றாள் சரவணத்திற் சென்னியிற் கொண்டுய்ப்பத் திருவுருவாய் - முன்னர் அறுமீன் முலையுண் டழுதுவிளை யாடி நறுநீர் முடிக்கணிந்த நாதன் - குறுமுறுவற் கன்னியொடுஞ் சென்று (அ)வட்குக் காதலுருக்காட்டுதலும் அன்னவள்கண் டவ்வுருவ மாறினையுந் - தன்னிரண்டு கையா லெடுத்தணைத்துக் கந்தனெனப் பேர் புனைந்து மெய்யாறு மொன்றாக மேவுவித்துச் - செய்ய</p>
	<p>அன்னவள் = கங்கை , சரவணத்தில் = சரவணப் பொய்கையில் சரவணம் = நாணல் , சென்னி = தலை, நாணல் முனை திருவுருவாய் = திருவடிவு எடுத்து அறுமீன் = ஆறு நற்சேத்திரப் பெண்களாகிய கார்த்திகைப் பெண்டிர் நறுநீர் = கங்கை , குறுமுறுவல் = புன்சிரிப்பு கன்னி = உமையம்மை(உலகையெல்லாம் பெற்றாலும் இறைவி கன்னியே என ஞான நூல்கள் கூறும்) கந்தன் = ஒன்று சேர்க்கப்பட்டவன் மெய் = உடல் , மேவுவித்து = பொருத்தப்பட்டு, செய்ய = சிவந்த</p>
	<p>கங்கையும் அப்பொறிகளின் சூட்டைப் பொறுக்க இயலாது, நாணல் நிறைந்த சரவணப் பொய்கையில் அவற்றை வைத்தனர். அப்போது அவை ஆறு திரு உருவங்களாக மாறி முதலில் கார்த்திகைப் பெண்டிர் கொடுத்த திருமுலைப் பாலை உண்டு அழுது விளையாடும்போது நறுமணமுடைய கங்கையைச் சடைமுடியில் தரித்த சிவபிரான், புன்சிரிப்புடைய கன்னியாகிய உமையம்மையுடன் சென்று குழந்தையைப் பார்த்து அன்பு செலுத்துதற்குரிய பிள்ளைத் திருவடிவத்தை அம்மைக்குக் காட்டவும், அவள் ஆறு திருவுருவத்தையும் தன் இரு கைகளால் எடுத்துத் தழுவி ஒன்று சேர்த்து ஓர் உருவாக்கி, "கந்தன்" (சேர்க்கப்பட்டவன்) என்னும் திருப்பெயரையும் தந்து அத்திருவுருவைச் செம்மாயான தன் திருமுகத்தோடு சேர்த்து..... "சேயவன் வடிவம் ஆறுந் திரட்டி யொன்றாகச் செய்தாய் - ஆயதனாலே கந்தனாம்மெனு நாமம் பெற்றான்" - என்கிறது கந்த புராணம்</p>

கந்தர் கலிவெண்பா

26	<p>முகத்தி லணைத்துச்சி மோந்து முலைப்பால் அகத்துண் மகிழ்பூத் தளித்துச் - சகத்தளந்த வெள்ளை விடைமேல் விமலன் கரத்திலளித்(து) உள்ள முவப்ப உயர்ந்தோனே - கிள்ளைமொழி மங்கைசிலம்பின் மணியொன் பதிற்றோன்றும் துங்க மடவார் துயர்தீர்ந்து - தங்கள் விருப்பா லளித்தநவ வீரருக்குள் முன்னோன் மருப்பாயும் தார் வீரவாகு - நெருப்பிலுதித்து</p>
	<p>சகத்தளந்த - உலகம் அளந்த திருமால் கிள்ளை - கிளி , மங்கை - உமாதேவி மணியொன்பது - சிலம்பிலுள்ள நவரத்தினங்கள் துங்கம் - சிறந்த மடவார் - ஒன்பது துணைச் சத்திகள்(ஒன்பது மணியின் பெயர் பெற்றவர்கள்) நவவீரர் - ஒன்பது வீரர்கள்(வீரவாகு, வீரகேசரி, வீரமகேந்திரர், வீரமகேசுரர், வீரபுரந்தரர், வீரராட்சசர், வீரமார்த்தாண்டர், வீராந்தகர், வீரதீரர் மரு - மணம்</p>
	<p>.....தலையை உச்சிமோந்து முத்தம் கொடுத்து, தனது திருமுலைப்பாலை உள்ளத்தில் உண்டான தாய்ப்பாசத்தோடு கொடுத்து, உலகைத் தன் திருவடியால் அளந்த திருமாலாகிய வெள்ளைக் காளைமீது ஏறிவரும் குற்றமற்ற சிவபிரானின் திருக்கையில் குழந்தையைக் கொடுத்தபோது, அப்பெருமான் மனமகிழ்வதற்குக் காரணமாக இருந்த அண்ணலே! கிளியின் சொல்போல சொல்லையுடைய உமையம்மையின் திருக்காலில் இட்ட சிலம்பிலுள்ள ஒன்பது இரத்தினங்களிலிருந்து தோன்றிய சிறந்த பெண்கள்பால் அவர்களின் துன்பம் நீங்கி மகிழ் உதித்த வீரவாகு, வீரகேசரி, வீரமகேந்திரர், வீரமகேசுரர், வீரபுரந்தரர், வீரராட்சசர், வீரமார்த்தாண்டர், வீராந்தகர், வீரதீரர் ஆகிய ஒன்பது வீரர்களுள் முதலாயுள்ள வீரவாகுத் தேவர் (நாரதர் வளர்த்த வேள்வித்) தீயில் தோன்றி,</p>

கந்தர் கலிவெண்பா

27	<p>அங்கட் புவனம் அனைத்தும் அழித்துலவும் செங்கட் கடாவதனைச் சென்றுகொணர்ந்து - எங்கோன் விடுக்குதியென் றுய்ப்பவதன் மீதிவர்ந்தெண்டிக்கும் நடத்தி விளையாடும் நாதா - படைப்போன் அகந்தை யுரைப்பமறை யாதி யெழுத்தொன்று) உகந்த பிரணவத்தி னுண்மைப் - புகன்றிலையால் சிட்டித் தொழிலதனைச் செய்வதெங்ங னென்று முனம் குட்டிச் சிறையிருத்துங் கோமானே - மட்டவிழும்</p>
	<p>அங்கண் - அழகிய இடமுடைய செங்கண்கடா - ஆட்டுக் கடா எங்கோன் - முருகப்பிரான் விடுக்குதி - செலுத்துக மீதிவர்ந்து - மேலேறியிருந்து மறையாதி யெழுத்தொன்று - மந்திர மூல எழுத்தாகிய ஓங்காரமாகிய உகந்த - விரும்பிய , சிட்டி - படைத்தல் , மட்டு - தேன்</p>
	<p>அழகிய இடத்தையுடைய உலகம் முழுவதையும் சேதம் விளைவித்துத் திரிந்த சிவந்த கண்களையுடைய ஆட்டுக்கடாவைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்து, "எம்பெருமானே! இதன் மேலேறிச் சுவாரி செய்யவேண்டும்" எனக் கேட்டுக் கொண்டவுடனே, அக்கடாவின் மீதேறி எட்டு திக்கிலும் அதை ஓட்டி விளையாடிய தலைவனே!</p> <p>முன்னாளிலே, பிரமன், தான் எல்லாவற்றையும் படைப்பதாக அகங்காரங்கொண்டு பேசியபோது, வேத மூலமாகிய, ஓரெழுத்தகிய பிரணவத்தின் உண்மைப்பொருளை நீ அவனிடம் கேட்டபோது அவன் கூறாமையால், "இது தெரியாமல் நீ எப்படி படைப்புத் தொழிலைச் செய்கிறாய்?" என்று அவனைக் கடிந்து, அவன் தலையில் ஒரு குட்டு குட்டி அவனைச் சிறையில் இருக்கும்படி செய்த அரசனே! தேனொழுகும்.....</p>

கந்தர் கலிவெண்பா

28	<p>பொன்னங் கடுக்கைப் புரிசடையோன் போற்றிசைப்ப முன்னம் பிரமம் மொழிந்தோனே - கொன்னெடுவேல் தாரகனும் மாயத் தடங்கிரியுந் தூளாக வீர வடிவேல் விடுத்தோனே - சீரலைவாய்த் தெள்ளுதிரை கொழிக்குஞ் செந்தூரிற் போய்க்கருணை வெள்ளமெனத் தவிசின் வீற்றிருந்து - வெள்ளைக் கயேந்திரனுக் கஞ்ச லளித்துக் கடல்சூழ் மயேந்திரத்திற் புக்கிமையோர் வாழ்ச் - சயேந்திரனாம்</p>
	<p>கடுக்கை - கொன்றை , பிரமம் - பிரணவத்தின் பொருள் கொன் - வலிமையுள்ள மாயத் தடங்கிரி - மாயையுடன் கூடிய பெரிய மலை அலைவாய் - கடல் துறை தவிசு - இருக்கை, பீடம் கயேந்திரன் - வெள்ளை யானையை உடைய இந்திரன் அஞ்சல் - அபயம் மயேந்திரம் - மகேந்திரபுரம் (அரக்கன் சூரனின் தலைநகர்) சயேந்திரன் - சய இந்திரன் வெற்றித் தலைவன் - சூரன் (வானவரை வென்றவன்)</p>
	<p>பொன்னிறமான அழகிய கொன்றை மலர் சூடிய சடைமுடியுடைய பெருமான் தன்னைத் துதித்து வழிபட, முற்காலத்தே பிரம (பிரணவத்தின் பொருள்)உபதேசம் செய்தவனே! வலிய நெடிய வேலுடைய தாரகாசுரன் சாகவும் அவன் வடிவமாகிய கிரௌஞ்சமென்னும் பெரிய மலை பொடிப்பொடியாகவும் வீரமிகுந்த கூர்மையான வேலாயுதத்தைச் செலுத்தியவனே! அழகிய கடலிடத்தே சுத்தமான அலைகள் (மணிகளைக்) கொழித்துச் சேர்க்கும் திருச்செந்தூரில் சென்று ஆசனத்தின்மீது அருட்கடல் வடிவாக வீற்றிருந்து சூரபதுமனால் வருத்தப்பட்ட வெள்ளை யானையை உடைய இந்திரனுக்கு "அஞ்சாதே!" என்று அபயங்கூறி, தேவர்கள் வாழ்வு பெற்று உய்வதற்காக சூரபதுமனுக்கு உரிய கடல் நடுவில் உள்ள வீரமகேந்திரம் என்னும் அரசநகரில் புகுந்து அவர்களை வென்ற.....</p>

கந்தர் கலிவெண்பா

29	<p>சூரனைச்சோ தித்துவரு கென்றுதடந் தோள்விசய வீரனைத் தூதாக விடுத்தோனே - காரவுணன் வானவரை விட்டு வணங்காமை யாற்கொடிய தானவர்கள் நாற்படையுஞ் சங்கரித்துப் - பானு பகைவன் முதலாய பாலருடன் சிங்க முகனைவென்று வாகை முடித்தோய் - சகமுடித்த வாரி தனிற்புதிய மாவாய்க் கிடந்தநெடுஞ் சூருடலங் கீண்ட சுடர்வேலோய் - போர வுணன்</p>
	<p>விசய வீரன் - வீரவாகு காரவுணன் - கரிய அரக்கன் தானவர்கள் - அசுரர்கள் நாற்படை - யானை, தேர், குதிரை, காலாட்படை பானுபகைவன் - பானுகோபன் வாகை - வெற்றி முடித்தோய் - அணிந்தவனே வாரி - கடல் மாவாய் - மாமரமாகி</p>
	<p>செல்வனாகிய சூரனைக் கேட்டுவரும்படி அகன்ற தோள்களையுடைய வெற்றி பொருந்திய வீரவாகுவைத் தூதனாகச் சூரனிடம் அனுப்பினவனே! கரு நிறம் பொருந்திய அசுரன் தேவர்களைச் சிறையிலிருந்து விடுவித்து முருகப்பெருமானை வழிபட இசையாமையால், கொடுமை மிகுந்த அசுரர்களின் நால்வகைப் படைகளையும் கொன்று தொலைத்து, பானுகோபன், அக்கினிமுகன், இரணியன், வச்சிரவாகு என்னும் சூரன்மக்களையும், அவன் தம்பியாகிய சிங்கமுகா சூரனையும் வென்று, தேவர்களின் வெற்றியை முற்றுப்பெறச் செய்தவனே! வெற்றி மாலை சூடியவனே! நிலத்துக்கு ஆடையாக இருக்கும் கடலில் திடீரென புதிய மாமரமாய் நின்ற நெடிய சூரனது உடலைக் கிழித்த ஒளிர்கின்ற வேலையுடையவனே! போரில் வல்ல அரக்கனது....</p>

கந்தர் கலிவெண்பா

30	<p>அங்கமிரு கூறா யடல்மயிலுஞ் சேவலுமாய்த் துங்கமுட னார்த்தெழுந்து தோன்றுதலும் - அங்கவற்றுள் சீறும்அர வைப்பொருத சித்ரமயில் வாகனமா ஏறி நடாத்து மிளையோனே - மாறிவரு சேவற் பகையைத் திறல்சேர் பதாகையென மேவற் தனித்துயர்த்த மேலோனே - மூவர் குறைமுடித்து விண்ணங் குடியேற்றித் தேவர் சிறைவிடுத்தாட் கொண்டளித்த தேவே - மறைமுடிவாஞ்</p>
	<p>சேவற் பகையை - பகைவனாகிய சேவல்(சூரன்) பதாகை - கொடி தனித்துயர்த்திய - மேலாக உயர்த்தி மூவர் - மும்மூர்த்திகள் விண்ணம் - தேவர் உலகம் மறை முடிவாம் - வேதத்தின் முடிந்த பொருளாகிய</p>
	<p>உடல் இரு பகுதியாய் ஒன்று மயிலாகவும் மற்றொன்று கோழியாகவும் சிறப்பாகத் தோன்றி ஆரவாரித்ததுடன், சீறி வரும் பாம்பைக் கொல்லும் மயிலை வாகனமாகக் கொண்டு அதன் மேலேறி அதை நடத்துவோனே! உடல்மாறிவந்த கோழியாகிய எதிரியைத் திறமையைக் காட்டவல்ல கொடியாக்கி அதை மற்ற கொடிகளுக்கு மேலாக உயர்த்திய மேலோனே!</p> <p>மும்மூர்த்திகளுக்குச் சூரனால் ஏற்பட்ட குறைகளை நீக்கித் தேவர்களை விண்ணுலகில் குடியேறச் செய்து, விண்ணவர்களைச் சிறையினின்று விடுவித்த தெய்வமே! வேத நூல்களின் முடிவாக உள்ள உண்மையைத் தெரிவிக்கும்....</p>

கந்தர் கலிவெண்பா

31	<p>சைவக்கொழுந்தே தவக்கடலே வானுதவும் தெய்வக் களிற்றைமணஞ் செய்தோனே - பொய்விரவு காமமுனிந்த கலைமுனிவன் கண்ணரு ளால் வாமமட மானின் வயிற்றுதித்துப் - பூமருவு கானக்குறவர் களிகூரப் பூங்குயில்போல் ஏனற் புனங்காத் தினிதிருந்து - மேன்மைபெறத் தெள்ளித் தினைமாவுந் தேனும் பரிந்தளித்த வள்ளிக்கொடியை மணந்தோனே - உள்ளம் உவந்து</p>
	<p>வானுதவும் - இந்திரன் பெற்றுதவும் பொய்விரவு காமம் - இவ்வுடலைச் சேர்தலாகிய காம இச்சையை கலைமுனிவன் - கல்வியிற் சிறந்த சிவ முனிவன் கண் அருளால் - கண்ணினால் செய்த காதலால் வாமம் - அழகிய ஏனல் - தினை</p>
	<p>சைவ சமயத்தின் இளமைச் சோதியே! தவம் நிறைந்த கடல் போன்றவனே! தேவேந்திரன் விரும்பிக் கன்னிகாதானமாய்க் கொடுத்த தெய்வயானை அம்மையை விரும்பி மணந்தவனே! பொய், காமம் முதலிய பாதகங்களை வெறுத்துத் தள்ளிப் பல நூல்களையும் அறிந்த சிவ முனிவன் பார்வையின் கருணையால், அழகிய இளமான் ஒன்றின் வயிற்றில்லே உதித்துக் காட்டு நிலத்தில் வாழும் குறவர்கள் குடியில், அவர்கள் மகிழ வளர்ந்து, அழகிய குயிலின் ஒலி போன்ற குரலினால், தினைப் பயிரைத் தின்ன வரும் பறவைகளை ஓட்டித் தினைவயலை நன்றாகக் காவல் காத்து மேலான நிலையை அடைய தெள்ளிய தினைமாவும் தேனும் தனக்கு விரும்பிக் கொடுத்த வள்ளி நாயகியைத் திருமணம் செய்தவனே!</p>

கந்தர் கலிவெண்பா

32	<p>ஆறுதிருப் பதிகண் டாறெழுத்து மன்பினுடன் கூறும் அவர் சிந்தைகுடி கொண்டோனே - நாறுமலர்க் கந்திப் பொதும்பரெழு சாரலைக்குஞ் சீரலைவாய்ச் செந்திற் பதிபுரக்குஞ் செவ்வேளே - சந்ததமும் பல்கோடி சன்மப் பகையும் அவமிருத்தும் பல்கோடி விக்கினமும் பலபிணியும் - பல்கோடி பாதகமுஞ் செய்வினையும் பாம்பும் பசாசும்அடற் பூதமுந்தீ நீரும் பொருபடையும் - தீதகலா வெவ்விடமுந் துட்ட மிருகமுத லாமெவையுந் எவ்விடம் வந்தெம்மை யெதிர்ந்தாலும் - அவ்விடத்திற் பச்சைமயில் வாகனமும் பன்னிரண்டு திண்தோளும் அச்சம் அகற்றும் அயில்வேலும் - கச்சைத்</p>
	<p>ஆறு திருப்பதி - ஆறு படைவீடு , ஆறெழுத்து - சரவணபவ என்னும் மந்திரம் கந்திப்பொதும்பர் - கமுகஞ்சோலை , எழுகார் - எழுகின்ற மேகம் அவமிருந்து - அகாலச் சாவு , விக்கினம் - அஞ்சல் பூதம் - பூதகணங்கள் , பசாசு - பேய் , அடல் - வலிமை பொருபடை - போரிடும் சேனை , வெவ்விடம் - கொடிய நஞ்சு அச்சம் - பயம் , அகற்றும் - நீக்கும் , அயில் - கூரிய</p>
	<p>மனத்தில் உதிக்கும் உண்மையான அன்போடு திருப்பரங்குன்றம், திருச் செந்தூர், திருவாவினன்குடி, திருவேரகமாம் சுவாமி மலை, குன்றுதோர் ஆடல், பழமுதிர் சோலை என்னும் ஆறு படை வீடுகளிலும் தன்னைத் தெரிசித்து வணங்கி ஆறெழுத்து மந்திரத்தை ("சரவணபவ") ஓதுபவர்கள் மனதில் குடியிருப்போனே! நல்ல வாசனைப் பூக்களையுடைய கமுகஞ்சோலை மேகமண்டலம் வரை சென்று மேகத்தை ஓட்டும் சிறப்புடைய திருச்செந்திற் பதியில் விருப்பத்துடன் வீற்றுள்ள செம்மை பொருந்திய வள்ளலே! எப்போதும் பலகோடிப் பிறப்பாகிய பகையும், அகால மரணமும், பலகோடி இடையூறுகளும், பலகோடி பாவச் செயல்களும், பிறருக்குக் கெடுதி செய்யும் தீச்செயல்களும், பாம்பு, பேய், வலிமை மிக்க பூதங்கள், நெருப்பு, நீர், போரில் பயன்படுத்தப்படும் ஆயுதங்கள், தீமை நீங்காத கொடிய நஞ்சுகள், மூர்க்கமான மிருகங்கள் எல்லாம், எந்த இடத்தில் எங்களை எதிர்த்தாலும் அந்த இடத்தில், உன்னுடைய பச்சைநிற மயில் வாகனமும், பன்னிரண்டு வலிமை மிக்க தோள்களும், பயத்தை நீக்கும் கூர்மையான வேலாயுதமும், அரைஞாண் அணிந்த</p>

கந்தர் கலிவெண்பா

33	<p>திருவரையுஞ் சீறடியுஞ் செங்கையும் ஈரா(று) அருள்விழியு மாமுகங்க ளாறும் - விரகிரணம் சிந்தப் புனைந்த திருமுடிக ளோராறும் எந்தத் திசையும் எதிர்தோன்ற - வந்திடுக்கண் எல்லாம் பொடிபடுத்தி யெவ்வரமுந் தந்துபுகுந்(து) உல்லாசமாக உளத் திருந்து - பல்விதமாம் ஆசுமுதல் நாற்கவியும் அட்டாவ தானமுஞ்சீர்ப் பேசுமியல் பல்காப்பி யத்தொகையும் - ஓசை</p>
	<p>சீரடி - சிறிய திருவடி , மா - பெரிய, இடுக்கண் - துன்பம் ஆசு முதல் - ஆசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரம் நான்கு வகை ஆசு - உடனே பாடுதல். மதுரம் - இனிமை மிக்க செய்யுள் பாடுதல். சித்திரம் - சித்திரத்தில் அடைத்தற்குறியவாறு பாட்டு எழுதல். வித்தாரம் - விரிந்த காவியம் இயற்றுதல். அட்டாவதானம் - எட்டு வகைச் செயல்களை ஒரேகாலத்தில் கவனித்தல். பல்காப்பியம் - பல காவியங்களின் தொகுப்பும். ஓசை - ஓசை இலக்கணம்</p>
	<p>அழகிய இடுப்பும், சிறிய திருப்பாதங்களும், சிவந்த திருக்கையும், கருணை பொழிகின்ற பன்னிரண்டு திருக்கண்களும், பெரிய ஆறு திருமுகங்களும், ஒளிக்கதிர்களை விரிவாக வீசும் கிரீடங்கள் அணிந்த திருமுடிகள் ஆறும், எந்தத் திக்கிலும், கண்ணெதிரே தெரியும்படி எழுந்தருளி வந்து, துன்பங்களை எல்லாம் தூளாக்கி ஒழித்து, எல்லா வகையான வரங்களும் கொடுத்து அருளி, பல பகுதிகளை உடைய ஆசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரம் எனும் நால்வகைப் பாட்டுக்களைப் பாடும் திறமையும், எட்டு செயல்களை ஒரே காலத்தில் கவனிக்கக்கூடிய சக்தியும், புகழும் பெருமையும் பொருந்திய பலவகைக் காவியங்களின் தொகுதியும்.....</p>

கந்தர் கலிவெண்பா

34	<p>எழுத்துமுத லாமைந்தி லக்கணமுந் தோய்ந்து பழுத்த தமிழ்ப்புலமை பாலித்(து) - ஒழுக்கமுடன் இம்மைப் பிறப்பி லிருவா தனை யகற்றி மும்மைப் பெருமலங்கள் மோசித்துத் - தம்மைவிடுத்(து) ஆயும் பழைய வடியா ருடன்கூட்டித் தோயும் பரபோகந் துய்ப்பித்துச் - சேய கடியேற்கும் பூங்கமலக் கால்காட்டி யாட்கொண்டு அடியேற்கு முன்னின்று றருள்.</p>
	<p>எழுத்து முதலாமைந்து - எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி பாலித்து - கொடுத்தருளி இருவாதனை - பெருந்துன்பம் மும்மை மலம் - ஆணவம், கன்மம், மாயை மோசித்து - நீக்கி ஆயும் - அறிவிற் சிறக்கும் பரபோகம் - பேரின்ப அநுபவம் துய்ப்பித்து - அநுபவிக்கச் செய்து கடியேற்கு - கடுமையான குணமுடைய எனக்கு அருள் - அருள் செய்க!</p>
	<p>ஒலி இலக்கணமும், எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்னும் ஐந்து வகை இலக்கணமும் தெரிந்து தேர்ச்சியுற்ற தமிழ்ப் புலமையும் கொடுத்தருளி, நல் ஒழுக்கத்தியும் தந்து அத்துடன் இப் பிறவியில் உள்ள பெரிய வேதனைகளையும் நீக்கி, பெரிய குற்றங்களுக்குக் காரணமாகிய மூன்று வகைப் பாசங்களையும் ஒழித்து, சுய நலம் கருதாது ஞான நூல்களை ஆராய்கின்ற பழமையான அன்பர்களுடன் என்னைச் சேர்ப்பித்து அவர்கள் அநுபவிக்கின்ற மேலான சிவானந்தத்தை அடியேன் அநுபவிக்கும்படி செய்து, உனக்கு நெடுந்தாரத்தில் உள்ள அன்பில்லாத வன்னெஞ்சமுடைய எனக்கும் உன் அழகிய செந்தாமரை போன்ற திருவடிகளைக் காண்பித்து, ஆட்கொண்டருளி, எனக்கு முன்பாக நின்றருள் செய்வாயாக!</p>

**கந்தர் கலிவெண்பா
திருச்செந்தூர் முருகன் அருளால்
நிறைவு பெறுகிறது .**